

ת"פ 49677/06/13 - מדינת ישראל נגד א ח (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

20 אפריל 2015

ת"פ 49677-06-13 מדינת ישראל נ' ח(עציר)

ת"פ 49686-06-13

בפני כב' השופט איתי ברסלר-גונן, סגן נשיאה
מדינת ישראל
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד סוויסה פיני

נגד
הנאשם
א ח (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד גאוסקין

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת-זוג ואיומים, עבירות לפי סעיפים 382(ג) ו- 192 בחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בהתאמה.
 2. נסיבות המקרה הן שביום 19.06.2013, אחר הצהריים איים הנאשם על אשתו, אם ילדיו, שיפגע בה, באחיה ובאמה ויהרוג אותם. הוא הטיח לעברה שהיא טמאה, שהיא בוגדת בו ונטל חפץ וניסה לפגוע באשתו. היא הסתובבה בעת שהושלך החפץ לעברה אולם החפץ פגע בגבה והיא נשרטה. לאחר מכן, הלם הנאשם בראשה של אשתו באגרוף והמשיך ותקף אותה גם לאחר שהרימה ידה להתגונן והיא נשרטה בידה.
 3. ביום 08.02.2014, במסגרת של דיון מקדמי, הצדדים הגיעו להסדר טיעון לאחר הליך של דיון מקדמי, לפיו הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן, הורשע והוסכם כי הנאשם ירצה 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, אם ימצא מתאים. עוד הוסכם כי "אם הנאשם לא ימצא מתאים, ירצה עונש זה בכלא".
- הנאשם נשלח לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות והטיעונים לעונש נדחו ליום 08.04.2014. במועד זה התברר כי הנאשם לא התייצב בפני הממונה על עבודות השירות והסנגור טען שבשל כך שהנאשם החליף מספר טלפון לא ניתן היה לזמנו והוא עתר לאפשר לנאשם לזמנו לראיון חדש. על כן, נדחו הטיעונים לעונש שוב ליום 13.07.2014.
- בשלב זה של ההליך, ביקש הנאשם לצאת לגאורגיה להסדיר ענייניו, תוך התחייבות לחזור לדיון ובית המשפט איפשר לו זאת בכפוף להפקדה כספית משמעותית.
- ביום 13.07.2014 לא התייצב הנאשם לדיון והתברר כי גם לא הגיע לממונה על עבודות השירות ועוד התברר כי

הוא יצא את הארץ לגאורגיה ואחיו לא מצליחים לשכנע אותו לחזור לארץ.

נקבע דיון חדש ליום 15.09.2014 והוצא צו הבאה. ביום 15.09.2014 התברר כי הנאשם עדיין לא נמצא בארץ. לפיכך, ולאחר שקבעתי שהוא הפר את תנאי השחרור הוריתי לחלט את הפיקדונות שהפקיד ובלית ברירה הוריתי על התליית ההליכים ובמקביל הוצא גם צו מעצר.

ביום 17.04.2015 נעצר הנאשם כשהוא חזר מחו"ל והובא בפני שופט מעצרים ומאז הוא עצור כאשר אתמול הוריתי על מעצרו עד תום ההליכים.

היום נשמעו הטיעונים לעונש והמאשימה טענה באופן פתוח וביקשה להשית על הנאשם עונש מאסר ארוך ומאסר מותנה תוך שהיא מצביעה על פסיקה וטוענת לפגיעה בערכים המוגנים.

מנגד, הסנגור טען שהיתה לנאשם הצדקה אישית להימצא בגאורגיה על מנת להגן על רכוש משפחתו בהליכים אזרחיים [נ/1 ו - נ/2]. הסנגור ביקש שלא להחמיר עם הנאשם נוכח התנהלותו והדגיש את נטילת האחריות כבר בתחילת ההליך ובשים לב לעובדה שהמתלוננת היתה בחו"ל עת שהנאשם נטל אחריות.

4. שמעתי טיעוני הצדדים. באופן עקרוני קיים הסדר טיעון בין הצדדים. לא מצאתי נימוק מדוע ההסדר אינו בתוקף. נקבע מפורשות בהסדר, שאם הנאשם לא יימצא מתאים לרצות עונש של עבודות שירות, ירצה עונש מאסר של 6 חודשי מאסר בכלא. הנאשם הוא זה שבחר במודע שלא להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות למרות שתי הזדמנויות שניתנו לו ומשכך אין לו אלא להלין על עצמו, שלא נמצא מתאים לרצות את העונש בדרך של עבודות שירות.

וידגש, כי אין צורך בחוות דעת שלילית של הממונה על עבודות השירות ודי בכך שאין בנמצא חוות דעת חיובית, שהרי הכלל הוא שעונש מאסר יהיה מאחורי סורג ובריח ועבודות השירות הן דרך חריגה לריצוי עונש מאסר. אולם, על מי שמבקש להיכנס בדרך חריגה זו לעשות את המאמץ ולשכנע את הממונה על עבודות השירות ואת בית המשפט שהוא ראוי לאמון הנדרש לשם ריצוי העונש בדרך זו.

5. הנאשם פגע בערכים המוגנים של כבוד האדם וחירותו, נפשו וגופו בכך שפגע באשתו לנגד הסובבים. אין מדובר בדבר של מה בכך, אלא באירוע הכולל איומים, עלבונות, זריקת חפץ על גבה של אשתו וחבלתה ולאחר מכן, גם הכאתה באגרופים.

בתי המשפט הדגישו את החומרה שבעבירות אלימות במשפחה ואת הפרת הציפייה שבתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי [ע"פ 6758/07, פלוני נ' מדינת ישראל (11/10/07)], ונפסק גם אף במחוזנו שהמדיניות היא של ענישה מחמירה לרבות עונשי מאסר בפועל.

מתחם העונש העולה בשים לב לעצמת הפגיעה ולחבלות שנגרמו (שאינן ברף הגבוה של החבלות) הוא מתחם שנע בין 4 חודשי מאסר ועד ל - 10 חודשי מאסר.

6. הנאשם כבן 34.5, אין לו עבר פלילי, ארץ מוצאו בגאורגיה וגם רכושו שם, הוא נשוי למתלוננת ויש להם ילדים משותפים.

בהקשר לשיקולים שאינם קשורים בנסיבות העבירה, הרי שרוב השיקולים מקלים עם הנאשם שנטל אחריות מהירה על מעשיו, חסך בעדותה של המתלוננת והיה נכון גם לשאת בעונשו.

ואולם, מנגד - הנאשם הפר את האמון שניתן לו על ידי בית המשפט ולא שיתף פעולה עם בית המשפט בהליך עצמו לאחר הרשעתו. בית המשפט איפשר לו לצאת לגאורגיה אולם הוא מעל באמון ולא חזר להמשיך משפטו ושיקול זה

הוא שיקול לחומרה בתוך המתחם.

7. העונש שהוסכם על ידי הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, נמצא כאמור בתוך המתחם ובשים לב גם להתנהלותו של הנאשם לאחר הכרעת הדין אני סבור כי הוא הולם היום ואין מקום לסטות ממנו, זו גם היתה ציפיתו של הנאשם, לרבות עת שחזר לארץ.

8. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

(א) 6 חודשי מאסר בפועל, אשר ימנו מיום מעצרו האחרון 17.04.2015 ובניכוי תקופת המעצר המקורית בתיק החל מיום 19.06.2013 ועד ליום 01.08.2013 (כולל).

(ב) 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים בהתאם לסעיף 52(ג) בחוק העונשין תשל"ז - 1977 שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

(ג) 12 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים בהתאם לסעיף 52(ג) בחוק העונשין תשל"ז - 1977 שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

(ד) הנאשם יחתום על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים. ההתחייבות תהא לתקופה של שלוש שנים ממועד שחרורו ממאסר ובסך של 7,000 ₪ ואם לא תחתם בתוך עשרה ימים מהיום, יאסר הנאשם למשך 90 ימים לשם כפייה.

אני מורה ללוחמי נחשון לדאוג להחתים את הנאשם עוד היום על ההתחייבות, בתוך היכל המשפט, כדי למנוע עיכוב שחרורו בתום ריצוי מאסרו.

הפיקדון שהופקד בתיק מ"י 15-04-26497, יושב לנאשם.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום א' אייר תשע"ה, 20/04/2015 במעמד הנוכחים.

איתי ברסלר-גונן , סגן נשיאה

הנאשם:

קיבלתי הסבר בא כוחי על גזר-הדין, אני מבין אותו.

הוקלדעלידיאורלימרקוס